

בין אדם למקום – תערוכה בין-תרבותית של אמנות בת-זמננו מקוריאה ומישראל,

אוצרים: רומי אחיטוב וג'ונג יונה

משך התערוכה: 20 בדצמבר 2005 – 12 בינואר 2006

פתיחה חגיגית: יום ג', 20 בדצמבר 2005, 6 בערב

מקום: Ssamzie Space; Changjeon-dong, סאול

אתר-אינטרנט: <http://m--a--p.net>

בין אדם למקום, תערוכה בין-תרבותית של אמנות בת-זמננו מקוריאה ומישראל,

תיפתח ב-20 בדצמבר 2005 ב-Ssamzie Space. משתתפים בה תשעה אמנים ומבקר-

אמנות אחד מכל ארץ – 20 משתתפים בסך הכל. התערוכה תהיה הדיאלוג הבין-

תרבותי הראשון מסוג זה בין שתי הארצות.

התערוכה מבקשת למשוך את תשומת-הלב למיגוון הדרכים, שבהן באים לידי ביטוי

היחסים של המשתתפים לשפה, לזמן ולחלל המקומיים בעולם, הנתון בגלובליזציה

מהירה. הצבת יצירות-האמנות, אשר באות מתרבויות כה שונות, זו לצד זו, מציעה

הזדמנות יחידה במינה לעמוד על טיבו של התהליך היצירתי-התרבותי הזה. שתי

התרבויות מעוגנות בעבר רחוק מאוד ובמידה מסוימת הן מגלמות את ניגוד-התרבויות

מזרח/מערב; אך שתיהן מושפעות עמוקות מכוחות גלובליים חיצוניים.

נגד הגלובליזציה מועלית הטענה, שהיא מחלישה תרבויות מקומיות ומעודדת חלופות

הומוגניות, רדודות, ברוח המערב המודרני. ברור, שישראלים וקוריאנים צעירים כיום יש

להם מן המשותף במידה רבה יותר מכפי שניתן היה לשער רק לפני עשרים שנה. ואולם

החשיפה להשפעות האוניברסליות אינה מוכרחה לבשר את קץ התרבויות המקומיות.

אדרבא, כפי שתערוכה זו מקווה להראות, יש בגלובליזציה כדי לעורר מאמץ לשמור על הערכים המקומיים ולפתח אותם תוך כדי הסתגלות למציאות המשתנה.

היצירות, המוצגות בתערוכה, התהוו בתרבויות שונות אך יש להן ערכים אסתטיים משותפים ועניינים משותפים לדון בהם. בהצגתן זו לצד זו אנו מקווים להאיר כמה יסודות, שיוצרים זיקה – או מפרידים – בין סוגי-עשייה אמנותיים, המתחוללים כל אחד בצד זה או אחר של הפער התרבותי והאישי, המפריד בין 'מזרח' ל'מערב'. התערוכה מבקשת להטעים מבעים של מקומיות, המפעפעים עדיין אל העשייה האמנותית כיום, לחשוף את ההשפעה העקיפה, הבלתי-מורגשת כמעט, של המורשת התרבותית על החזון האמנותי בימינו, ולתת במה לאותם אמנים, הבוחנים במישרין ובאופן פרובוקטיבי את המקום החברתי, התרבותי והפוליטי שלהם תוך שימוש בשפה, בצורות ובמושגים גלובליים של האמנות בת-זמננו.

שם התערוכה מוצע כ'אופן-ראייה' המתמקד באמצעים, שבהם מגלות היצירות במפורש, או במרומז, פנים שונים בהתייחסות האמנים למושג 'מקום'. כמה מהעבודות המוצגות הן חברתיות ופוליטיות בגלוי, אחרות – פרטיות ואינטימיות באופיין. כמה מהאמנים מתחקים אחר המרקם החברתי כדי לחשוף ולהאיר אותו ואחרים עוסקים בלשון-הייצוג עצמה. בין היצירות יש פנטסיות בנוגע לגבול בין דרום קוריאה לצפונה, טכסי-חיברות גבריים ומסרים חברתיים פמיניסטיים, חללים אינטימיים ליריים ומדיטטיביים ועולמות אניגמטיים רדופי-חרדה. אך בכל החזונות והעניינים האישיים הללו יש דקויות של דיאלוג עם התרבויות, שמהן צמחו העבודות.

שני מבקרי-אמנות הוזמנו להגיב לתימה של התערוכה כרעיון ושל העבודות הממשיות. אנו מקווים, שהטקסטים שלהם יציעו נקודת-מבט שוות-ערך לעבודות כך, שהם יעלו

לדיון גורמים תרבותיים שונים, הקובעים והמגדירים את הוויית הצפייה ביצירות-אמנות בפרט ובמרחב החזותי בכלל. הכלה זו של "יצירת-האמנות הכתובה" נועדה לכונן – באורח סמלי, אמנם – את אפשרות חילופי המידע והידע בין המלה והאימז' וליצור דיאלוג, שבו הפרשן ומושא-הפירוש מתחלפים תמיד בתפקידיהם, מבטאים ומשקפים את הדינמיקה שבזרימת המסמנים, המכוננת את עולמנו ואת הגבולות הסמנטיים והתרבותיים – עולם התקשורת האנושים כיום.

האמנים המשתתפים:

תרצה אבן ובריאן קארל, או אין-הואן, או סון-הואה, רומי אחיטוב, גרישה בלוגר, יעל ברתנא, גיא בן-נר, אמנון בן-עמי, איה בן-רון, הונג יונג-אין, יו סנג-הו, תעשיות כבודת יונג-האי צ'ן, לי הוין-ג'ין, אורית ליבנה, דורון ליבנה, סיאו הוין-סוק, פארק יון-יונג, עוזי צור, קו ג'א-יונג, קים סוקאנג.